

3.

Орачу, Боже, дай
 Ржце корави;
 Съ духъ крепъкъ го дари
 И съ мишци здрави.

Щомъ пукне се зора
 Да бжде въ нива,
 Да я оре, засѣй
 Той съ вѣра жива.

И нека я плѣви
 Отъ търне, буренъ,
 Та плодъ да му даде
 Обилень — чудень!

4.

Вънъ е свѣтло —
 Вече съмна
 И простора
 Глухъ какъ гръмна!

Екна той отъ
 Пѣсни чудни,
 Що подемахъ
 Птички будни!

Екна той отъ
 Водопади,
 Отъ звънъ овчи
 По ливади...

Азъ ще гробна
 Мойта книжка,
 Шапката си
 Ученишка,

И ще припна
 Къмъ школото,
 Че тамъ, Боже,
 Е доброто.

Тамъ отваряшъ
 Ти очитѣ
 И ни внасяшъ
 Зракъ въ душитѣ!

Люб. Бобевски.

